

get således, at den enkelte ejendom, som påbydes rensning, til enhver tid frit kan vælge, om man vil indgå i et medlemskab af den lokale kloakforsyning, og at et medlemskab på ingen måde forpligter grundejeren til at vælge en bestemt løsning. Konsekvensen af at vælge et medlemskab er således, at grundejeren betaler et helt normalt kloakbidrag, og at kloakforsyningen herefter står for dækningen af omkostningerne til etablering og drift af den løsning, som grundejeren har valgt.

Jeg vil også gerne høre, om ministeren kan bekræfte denne tolkning af lovforslaget.

Hvis lovforslaget udmøntes og administreres i denne ånd, mener vi fra Enhedslistens side, at lovforslaget kan bidrage til en fornuftig udvikling af spildevandsområdet, og vil derfor kunne støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Der er ingen grund til ikke at forsøge at lave spildevandsrensningen så god som overhovedet muligt. Derfor er der også grund til at tage fat på de mindre udledere i det åbne land. Jeg tror, at næsten alle ordførerne har nævnt, at de er blevet kontaktet fra forskellig side af repræsentanter for berørte grupper. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan få drøftet de spørgsmål og de problemer, og kan i øvrigt på CD's vegne tilsige en støtte til lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Lad mig starte med det positive og sige tak til det flertal – måske endda ret brede flertal – der er bag regeringens forslag og motiverne bag det. Hermed har jeg ikke taget partier til indtægt for alle detaljer i forslaget. Jeg er enig med hr. Jerup i, at der selvfølgelig vil være en række forudsætninger i tolkningen, og at der vil være nogle præciseringer. Fru Anni Svanholt var inde på det samme, og fru Albrink præciserede også, at man måtte se på tingene undervejs i udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne bekræfte, og det skal man have tak for.

Vi har bestræbt os på at finde en løsning, der var grøn, dvs. én, der koncentrerede sig om at løse et meget væsentligt miljøproblem. Det er ikke rigtigt, som hr. Vibjerg sagde det i sin tale, at det nærmest er et slag på tasken, når man angiver, at udledningen fra huse i det åbne land udgør op imod en tredjedel af den samlede belastning eller udledning af fosfor og organisk stof. Tværtimod har vi i Vandmiljøplanen løbende afsat betydelige beløb til overvågning

på det her område, så dér er vi på forholdsvis fast grund.

Det er klart, at der er en usikkerhed, men som hr. Langkilde understregede det, så ligger den samlede belastning nok meget højt, og hvis man vil gøre noget, er der nok ingen tvivl om, at det her er et af de områder, hvor man får mest miljø for hver krone, der gives ud.

Vi har altså valgt en grøn løsning, hvor vi har prioriteret et vigtigt miljøproblem og sagt, at nu må vi have det løst. Det er også i længden svært at forklare virksomhederne, industrien, i byerne og borgerne, der bor i byerne, at de i mange tilfælde skal ofre meget betydelige beløb til rensning af spildevand, samtidig med at man lader en stor kilde ligge i det åbne land uden at gøre noget ved det. Det tror jeg er meget, meget vanskeligt at forklare.

Det andet princip, vi har haft, var, at det skulle være en fleksibel løsning. Det vil sige, at vi ville ikke påbyde folk kloakering. Vi ville ikke påbyde en standardløsning. Vi ville sige, at det skulle bero på en lokal kommunal planlægning og vurdering, og vi giver mulighed for, at man kan påbyde nedsivning, netop for at understrege, at det kan være, som hr. Brusgaard var inde på, en ganske udmærket måde at klare problemet på.

Jeg vil dog gerne tillægge, at vi ikke tror det, men hvis det er muligt undervejs i udvalgsarbejdet at påvise, at der er andre måder at gøre tingene på, som er billigere eller lige så billige og gode som nedsivning, så er vi selvfølgelig også parat til at diskutere det. Jeg tror, det er vigtigt, at vi giver den fornødne fleksibilitet i arbejdet med disse ting.

Det undrer mig lidt, at hr. Schmidt tog så meget på vej over den model, man havde valgt for kommunalt påbud. Det er jo en model, der er udarbejdet i tæt samarbejde med Kommunernes Landsforening, med landboorganisationer og andre, der normalt repræsenterer folk i det åbne land. Så der er ikke tale om, at det bare er en eller anden grille, miljøministeren har fået om at tvinge folk til det ene eller det andet. Der er tale om noget, som hviler på en udvalgsindstilling, som har samlet enighed.

Endelig er ordningen solidarisk forstået på den måde, at med hensyn til de investeringer, der er nødvendige, så er der ingen i det åbne land, som bliver stillet ringere end folk, der bor inde i byerne. Vi tror altså ikke, at der er ret mange, som vil have nogen økonomisk fordel af at lade Kloakfonden finansiere det. De få, det